

un altre dia!!

Bé, hi haurien moltes coses que contar, tots el dies hi ha alguna cosa nova, però no podem contar-ho tot. Així que contarem només les coses més interessants, les coses que més ens van cridar l'atenció i les coses més típiques d'allí.

Al principi, les primeres 2 ó 3 setmanes van ser més dures perquè trobàvem a faltar la nostra casa, la nostra gent, el nostre poble... Una miqueta de tot!! I a més

"Dimoniens" de Leti.

"Cliffs of Moher".

vefem que la gent tenia una manera diferent de veure les coses. Per exemple, una de les coses que més ens va xocar fou que són molt despreocupats, pensen que tu ja ho saps tot; els primers dies no t'ajudaven molt, no ens van dir: "allí està el bany, per a l'aigua calenta has de fer tal cosa, la cuina funciona així, per ací pots anar al centre de la ciutat, allà està la biblioteca..." No pensen que tu no saps res, no estàs acostumat a fer les coses com ells, i a més no saps parlar quasi el seu idioma. T'havies de buscar la vida!!

El menjar no estava malament. El més típic és menjar, entre setmana, pollastre al forn amb verdures bullides i de vegades també pasta amb verdures, i els diumenges cuixa de corder al forn amb patates o verdures. Les patates, per cert, no se'ls obliden

mai!! sempre hi ha, a totes les menjades!! Per supost amb pa de sándvitx, però molt bo, i mantega. No mengen mai fruita, amanides ni menjars amb cullera, cosa que enyoràvem molt. Ah! Una altra cosa que també enyoràvem era l'organització a l'hora de menjar, és a dir, quan ens despertàvem desdejunàvem un got de llet amb tostades, això era normal, però després totes les altres menjades ja eren un descontrol, perquè l'al-

Paisatge típic irlandés.

tra menjada més seriosa ja era el sopar i uns dies sopàvem a les 5, uns altres a les 6 o les 7, no hi havia una hora concreta per sopar.

Els xiquets també portaven bon descontrol, no feien cap menjada del dia normal. Només mengen xocolatines, galetes, sucs, xòlecs, si els posen un plat davant, només mengen dos cullerades i després s'ho deixen i les mares no els diuen res, no passa res, els donen una xocolatina o un gelat i arreglats!! És molt diferent a ací. Ací les mares es tornen boges si el seu fill no s'ha acabat el dinar...

Durant aquest 2 mesos d'estiu també hem enyorat, encara que sabem que vosaltres l'odiàveu, el bon temps, ja que allí va estar plovent i fent fred tot el mes de juliol.

A casa funcionava la calefacció per les nits i el foc a voltes. Nosaltres anàvem vestides amb dues màne-

Dolmen.